

YENİ HİCRÎ YIL

es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berakâtühû.

Cumanız mübarek olsun, aziz ve sevgili Akra izleyicileri!

Allah Teâlâ Hazretleri hem dünyada, hem ahirette her türlü hayırlara, mutluluklara, güzelliklere nâil eylesin, vâsıl eylesin, sahip eylesin... Cennetiyle, cemâliyle cümnenizi müşerref eylesin...

Güzel bir cuma gününde, size söylemek istediğim şeylerden birisi, beni daha önce anında, gününde dinleyememiş kardeşlerim olabilir, hepsine tekrar sesleniyorum: Çarşamba günü girmiş olan yeni 1416 Hicrî Yılınız hayırlı olsun, uğurlu olsun, sevaplı olsun, fâideli olsun, gönlünüzce olsun... Allah Teâlâ Hazretleri bu yılınızı ve bundan sonraki mütebâkî bütün yaşantılarınızı, ömürlerinizi hayırlı eylesin, mutlu eylesin... İki cihanda aziz ve bahtiyar olun...

a. Kamerî Takvim

Biliyorsunuz, bizimle ilgili iki çeşit takvim var... Takvim meselesine ansiklopedik bilgi olarak girecek olursak çok çeşitli takvimler var...

Türklerin kullandığı 12 hayvan yıllı takvim var; tavşan yılı, maymun yılı, bilmem ne yılı diye...

İranlıların kullandığı takvimler var. Avrupalıların kullandığı takvimler var... Onların da çeşitleri, alt dalları var. Ama kısaca söylemek gerekirse sevgili dinleyiciler, insanoğlu bu yaşıntısında zamanı ölçmek için iki ölçü kullanmış: 1. Güneş. 2. Ay...

Bazıları, Dünyamız Güneş'in etrafında dönüyor ya, işte bir dönüşün tamamlandığı zamana bir yıl demişler. Bu 365 gün tutuyor. Biz şimdi bunu kullanıyoruz. Ama daha önceleri bunu Avrupalılar kullanıyorlardı. Biz kamer, Ay yılını kullanıyorduk.

Kamer yılında esas Ay'dır. Ay'ın batı tarafından, Güneş battıktan sonra ilk defa yeni hilâl, nev hilâl olarak görüldüğü zamandan, tekrar yeni hilâl olarak görününceye kadar geçen zamana bir ay demişler. Zaman geçerken, ne oluyor arada?.. Hilâl gittikçe büyüyor, kalınlaşıyor, yükseliyor; iki hafta geçtikten sonra, kocaman tepsi gibi dolunay oluyor. Ondan sonra, dolunay olduktan sonra da tekrar azalıyor, azalıyor... Sabahları doğu tarafında ince

olarak görüyoruz. Derken bir iki gün görmüyoruz. Sonra batı ufkunda tekrar yeni hilâl görüyoruz.

İşte bir yeni hilâlden bir sonraki yeni hilâle kadar geçen zamana kamerî ay deniliyor. Kamerî aylar bizim için dini bakımdan önemli. Onun için biz, kamerî aylara dini bakımdan bağlıyız. Bir kere Ramazan ayımız kamerî bir ay... Ramazan'ı kollamak, takip etmek için, kamerî ayları kullanmış dedelerimiz. Ramazan'dan evvel Üç Aylar, Recep, Şa'ban var...

Sonra Peygamber Efendimiz'in Mevlid Kandili, Regâib Kandili, Berat Kandili, Miraç Kandili'miz var... Kadir Gecesi var.

Sonra hac var... Hac da kamerî aylara bağlı. Zilhicce ayının onunda Kurban Bayramı oluyor. Zilhicce'nin dokuzunda Arafat'a çıkması lazım hacıların... Binâenaleyh, bizim dini yaşamımız kamerî yıla göre, kamerî aylara göre oluyor.

Kamerî ayların günlerine bağlı ibadetlerimiz var. Mesela, kamerî ayların dolunay geceleri, yâni kamerî ayın 13'ü, 14'ü, 15'i... Ayın on dördü gibi diyoruz ya, ayın böyle yusyuvarlak dolunay olduğu, tepsi gibi olduğu zaman. O

günlerde, daha doğrusu o gecelerin gündüzlerine eyyâm-ı biyz deniliyor. Biyz, beyaz kelimesinin çoğulu. Eyyâm-ı Biyz ne demek?.. Beyaz günler demek. Yâni, gecelerinde mehtap olduğu için beyaz denmiş.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz o mehtaplı gecelerin gündüzlerinde, eyyâm-ı biyz’da hep oruç tutmuş, mutlaka oruç tutmuş. Ee, ne yapmamız lazım?.. Bizim de, bir Arabî ayı takip etmemiz lazım!.. “Arabî ayın biri, bak hilâl göründü... İşte ikisi, üçü, dördü... İşte ayın yedisi oldu, bak ay yarımay şeklinde görülüyor. İşte dolunay oluyor, bak ay yusuvarlak çıkıyor...” diye o zaman, dolunay zamanlarında, ertesi sabahları oruca niyet etmek lazım!.. On üçü, on dördü, on beşi Peygamber Efendimiz hep oruç tutmuş.

Bayramlarımız öyle... Kurban Bayramımız, Ramazan Bayramımız kamerî takvime göre hesaplanıyor. O halde kamerî ayları takip etmemiz lazım!..

Ben bunun bir kolaylığını size söyleyeyim, sevgili Akra dinleyicileri! Ne yapabilirsiniz kamerî takvimi takip etmek için?..

Takvimi alırsınız. Takvimde kamerî ayın birinci günü oldu mu, Kur’ân-ı Kerîm’in birinci cüzünü okursunuz. O gün hep birinci cüzle ilgili konuşmalar yaparsınız, çalışmalar yaparsınız, okumalar yaparsınız. Kültürünüzü o birinci cüze yoğunlaştırırsınız. Birinci cüzle ilgili ayetleri okursunuz, tefsir kitaplarını okursunuz. Böylece okuduğunuz kitaplardan ve takvime bakmış olduğunuzdan, zihninizde kesin çizgiler halinde, “Tamam bugün ayın biri!” diye kocaman belirmiş olur.

Ertesi günü ikisi olunca, “Ben Kur’ân’dan hangi cüze geldim?.. İkinci cüze geldim. Dur şunu okuyayım bugün, buradan ezberimi tazeleyeyim! Unuttuklarımı tekrar ezberleyeyim, hafızamı kuvvetlendireyim!” falan diye, ikinci cüzü okursunuz. Kur’ân-ı Kerîm otuz cüzdür. Arabî aylar da bazen 29, bazen 30 oluyor. Binâenaleyh, Kur’ân-ı Kerîm’i ayda bir okumaya kendinizi ayarlarsanız, bu bir pratik çare size...

Ayda bir hatmetmeye ayarlarsanız kendinizi, her gün hangi cüzü okuyacaksınız?.. Arabî ayın kaçıysa, onu... “Arabî ayın 14’ü; tamam,

14. cüzü okuyacaksınız... Arabî ayın 27'si; tamam 27. cüzü okuyacaksınız.” diye, böyle Kur’ân-ı Kerîm okuyuşunuza bağlarsanız, dini kitap okuma çalışmanıza bağlarsanız, o zaman gün gibi bilirsiniz.

Bir de biraz merakınız olur da, akşamleyin camiye giderken, güneşin battığı tarafa bakarak; sabahleyin camiye giderken, gözünüzü kaldırıp gökyüzüne bakarak kameri takip ederseniz; işte hilâl, işte yarımay, işte dolunay... İşte ikinci yarımay, işte eski hilâl, köhne hilâl... Sabahleyin görünür o, sabahleyin namaza giderken...

Bir *nev hilâl var, yeni hilâl var*, ay başında görülür; bir de *köhne hilâl var*... Birisi yeni doğmuş, gittikçe büyüyecek; ötekisi dolunaydan sonra gittikçe küçülen, yok olan ayın son hilâli oluyor. Ona *köhne hilâl* deniliyor. Bunları da bilmiş olursunuz.

Böylece, Ramazan’ın başlangıcı ile ilgili gözlemler de yapmak gerekir, sevap onlar da... Onlara da âşinâ olmuş olursunuz. Her gününüzü de bilirsiniz, *eyyâm-ı biyz* oruçlarını da tutarsanız. Böylece kamerî takvim ile ilgili bilginiz olur.

Kamerî takvimin hoş olan, tatlı olan, sevimli olan bir tarafı vardır: Kamerî takvim aynı mevsimde durmaz. Her yıl 11 gün evvel gelerek, kamerî aylar döner. Mevsimlerin üzerinden döner.

Böylece bakarsınız, Ramazan yazın sonundaydı, ağustosun başına geldi... Temmuz geldi, temmuzun başına geldi, hazirana geldi, mayısa geldi, ilkbahara geldi, kışa geldi diye, yaşayan bir insan,

Allah cümlemize hayırlı, uzun ömür versin, böyle ayların değişik mevsimlerde geldiğini görür.

Bakarsanız, birisi der ki:

“Ben haccı çok sıcak günlerde yaptım. Aman Allah’ım ne kadar sıcak vardı. Yer kaynıyordu, ayağımı bastığım zaman altı kabardı.” der.

Ötekisi de:

“Yok. Ben haccı yaptığım zaman öyle soğuktu ki, sırtıma battaniye almak zorunda kaldım. Nasıl öksürük oldum da, yirmi günde, otuz günde zor geçti.” falan diyebilir.

Bu neden?.. Çünkü, kamerî aylar mevsimlerin üzerinden dönüyor. Böyle hafif hafif dönüyor, muntazam bir dönüşle dönüyor. Yâni, Ramazan ayı her mevsimi şenlendiriyor, hac her mevsimi şenlendiriyor diyebiliriz. Ben bunu seviyorum, hoşuma da gidiyor. Böyle güzel bir şey oluyor. İşte kamerî aylar böyle...

Biz iki gün önce, çarşamba günü yeni kamerî bir yıla girdik. Bugün cuma olduğuna göre, kamerî ayın üçü olmuş oluyor.

Yeni bir yıl bu, taptaze bir defter önümüzde... Artık ilk iki günü nasıl geçirdiniz, bilmiyorum. Biz Akra'dan ilan etmiştik kardeşlerimize:

“Aman salı günü oruç tutun, çarşamba günü oruç tutun!” diye söylemiştik.

Perşembe de oruç tutabilirsiniz. Çünkü, pazartesi perşembe oruçları da var. Peygamber Efendimiz:

تُعْرَضُ الْأَعْمَالُ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ فَأُحِبُّ
أَنْ يُعْرَضَ عَمَلِي وَأَنَا صَائِمٌ¹

¹ Tirmizî, “Savm”, 44 (747); Râmûzu'l-Ehâdîs, 253/2.

Kulların yaptıkları ameller pazartesi ve perşembe günü Allah’a arz olunur. Ben de amellerim Allah’a sunulurken oruçlu olmayı seviyorum.

(*Tu’radu’l-a’mâlü yevme’l-isneyni ve’l-hamîs*) “Pazartesi, perşembe günleri kulların amelleri Allah’ın divanına arz olunur. (*Fe-ühıbbü en yu’rada amelî ve ene sâim*) Ben de amellerim Allah’a arz olunurken, oruçlu pozisyonunda olmayı severim.” buyurmuş.

Pazartesi perşembe oruçlarını tutmak sünnet...

Bizim bir kardeşimiz vardı,-Allah selamet versin- hayırlara koşturan, kıymetli bir kardeşimiz. Cami yaptırır, hayırlara koşar... Kalp rahatsızlığı var. Hapları yutuyordu, bir akşam arkadaşımızın evindeyken.

Dedi ki:

“Hocam, bu hapları yutuyorum ama, eğer pazartesi perşembe oruçlarını tutarsam bu hapları yutmaya lüzum kalmıyor. Çünkü, perhiz yaptığım için dinç oluyorum, sıhhatli oluyorum. Hele bir de, Arabî ayların *eyyâm-ı biyz* oruçlarını tutarsam, o zaman daha sıhhatli oluyorum.” dedi.

İslâm insanın hem ruhuna sıhhat vermek için, hem bedenine sıhhat vermek için, hem dünyasını mâmur etmek için, hem ahiretini mâmur etmek için bir hazinedir. İslâm’a uyan sıhhatli olur. İslâm’a uyan rûhen rahat olur. İslâm’a göre yaşayan uzun ömürlü olur.

İslâm’a göre yaşayan insanlar topluluğu, toplumlar mutlu olur; kavga olmaz, çekişme olmaz, hırsızlık olmaz... Dükkânını, tezgâhını bırakır, namaza gider adam. Neden?.. Hırsızlık yok, gayet rahat. Kimse kimseye yan bakmıyor, herkes herkesin hakkını kolluyor, zenginler fakirlere yardımcı oluyor. Mutlu bir toplum olur. Çünkü İslâm, iki cihanın saadetini insana sağlıyor.

Sevgili kardeşlerim! Çarşamba günü oruçlu olmanızı size evvelce anons etmiştik. Pazartesi perşembe orucu tuttuğunuz için oruçlu olabildiniz. Geldik cuma gününe... Bugün cuma günündeyiz. Üç gün olmuş.

Yeni bir yıldayız, yeni bir defter elimizde... Aman bu güzel defterimize, yepyeni deftere, ciltli, yeni kaplanmış, sayfaları pırıl pırıl, köşeleri kıvrılmamış deftere, bu yıl güzel

yazılar yazalım! Defterimiz karalanmasın, sayfaları yırtılmasın...

Ahirette insanın ömründen sorgu sual olacak; neler yaptığı ortaya dökülecek, göz önüne serilecek mahşer gününde...

Allah yüzümüzü ak eylesin... Defter-i a'mâlimize güzel ameller işleyerek, sevaplar yazalım İnşallah... Bu defterimiz, bu yeni defterimiz hayırlarla dolsun...

b. Zamanın Kıymetini Bilin!

Muhterem kardeşlerim, geçen geçti. Diyor ki İslâm büyüklerinden birisi:

“Geçen geçmiştir, yapılacak bir şey yok...”

Doğru, hakikaten geçti. Ne yapayım artık, ne yapabilirim, yapmadım zamanında, geçti, mâzi oldu.

“İstikbal, gelecek zaman, onu da bilemiyoruz.”

Yâni, yaşayacak mıyız, istikbâle ulaşabilecek miyiz; onu da bilemiyoruz. Geçmiş geçti, elimizde bir şey yok... İstikbal henüz gelmedi, getirmek için bir şey yok. O zamana çıkmak için de garantimiz yok...

“O halde nedir bizim için önemli olan?..
İçinde bulunduğumuz andır.” Onun için demiş-
ler ki:

مَا مَضَىٰ فَاتَ وَالْمُؤَمَّلُ غَيْبٌ فَلَكَ سَاعَةٌ
الَّتِي أَنْتَ فِيهَا²

Geçmiş geçmiştir, gelecek ise bilinmezdir.
Senin için sadece içinde bulunduğun an vardır.

Muhterem kardeşlerim! Zamanın kıymetini
bilmek ve zamanı iyi değerlendirmek çok
önemli... Onun için, aman zamanınızı bir ha-
zine gibi bilin, bir sermaye gibi bilin. Bakın ge-
çen senenizi nasıl geçirdiyseniz geçirdiniz, bu
yeni seneyi güzel geçirmeye gayret edin, boşa
geçirmeyin; bir.

Boşun bir adı bizim İslâm edebiyatında,
dinî kitaplarımızda *mâlâyânî*’dir. *Mâlâyânî* ne
demek? Bir anlamı olmayan demek, anlamsız,
boş... *Mâlâyânî* söz, *mâlâyânî* iş...

“Neden bu işi yapıyorsun?..” “Hiç...”

“Faydası ne?..”

“Sıfır...”

“Niye bu sözü şuyorsun?..”

² İbn Kesîr, *el-Bidâye ve’n-Nihâye*, 3/83.

“Hiç...”

“Faydası ne?..”

“Sıfır...”

“Bu günü nasıl geçirdin?..” “Hiç...”

“Ne yaptın?..”

“Sıfır...”

İşte mâlâyânî...

Boşa, mâlâyânîyle geçirmemek önemli; bir. Ayrıca harama, günaha harcamamak daha önemli; iki... Yâni harama dalmaktansa, boşa geçirmek biraz daha ehven...

Hiç olmazsa burada boşa geçiyor; öbür tarafta haram ve günah başkalarına zararlı, kendisine zararlı, ceza çekmeye sebep olacak. Binâenaleyh, harama ve günaha harcamamaya çok daha fazla dikkat edeceğiz; bir. Boşa harcamamaya da çok dikkat edeceğiz; iki.

Muhterem kardeşlerim, biz onun için *Başarının Prensipleri* diye bir küçük kitap yazdık, lütfen o kitabı okuyun! Tabi, buna benzer başka kitaplar var İngilizce yazılmış, Almanca yazılmış, batı dillerinde... Kütüphaneleri severseniz, kitapları okursanız, karıştırırsanız, göreceksiniz çok güzel kitaplar vardır. Tabii, İngilizce biliyorsanız onları okuyabilirsiniz.

Çalışmanın prensiplerini öğrenmelisiniz, çalışmalısınız. Çalışmadan olmaz. Çalışmaya hayırlı sonuçlar gelmez ve sevaplar verilmez. Çalışmaya öylece ceza da gelir.

Kur'ân-ı Kerîm'de buyruluyor ki:

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى³

(*Ve en leyse li'l-insâni illâ mâ se'â*) “İnsanoğlu neye sa'y-u gayret ettiyse, çalıştıysa, onun karşılığını görecek, başka bir şey değil.” Yâni ahiret için de böyle.

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ

إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ⁴

(*Fe'l-yevme lâ tuzlemü nefsün şey'en ve lâ tüczevne illâ mâ küntüm ta'melûn.*)

Bu da *Yâsîn Sûresi*'nin dördüncü sayfasının sonundaki ayet-i kerime. Hepiniz belki ezbere biliyorsunuz:

(*Fe'l-yevme*) “Bu mahşer gününde, ahiret gününde, (*lâ tuzlemü nefsün şey'en*) hiçbir kişi haksız bir muameleye uğramayacak, zulme uğ-

³ 53/Necm, 39.

⁴ 36/Yâsîn, 54.

ramayacak. Hakkı verilmeme durumu yok, hakkını alamama durumu yok. Hiç kimse zulme, haksızlığa uğramayacak. Allah haksızlık etmeyecek. *(Ve lâ tûczevne illâ mâ kûntüm ta'melûn)* Ey insanlar, o zaman işlediklerinizden gayri bir karşılık görmeyeceksiniz.”

Yâni, neyi işlemişseniz onun karşılığını göreceksiniz, işlediğinizin dışında bir karşılık görmeyeceksiniz. Genel hüküm olarak, hayır işlemişseniz, hayırla karşılaşacaksınız; şer işlemişseniz, şerle karşılaşacaksınız.

Bir de:

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ⁵

(Fe-men ya'mel miskâle zerratin hayran yerahû. Ve men ya'mel miskâle zerratin şerran yerahû.)

Güneş bir koridora vurduğu zaman, görüyorsunuz tozlar uçuşuyor güneşin şuâında, hüzmeleri arasında; işte ona zerre derler. “O zerre kadar hayrı olan, o hayrın karşılığını görecek. O zerre gibi hafif, küçük bir şey kadar bile şerri

⁵ 99/Zilzâl, 7-8.

olan, şer işlemiş olan, onun da cezasını çekecek.” buyruluyor.

Yâni genel bir değerlendirme var. İyilik yapan, iyilik bulacak. Ama bu genel değerlendirmede inceden inceye, zerre kadar hayırlar, zerre kadar şerler ölçölüp, onun birikimi olan amel terazisindeki sonuç neyse, ona göre onun karşılığını görecektir insanlar. Bu zerre gözünüzün önünden gitmesin muhterem kardeşlerim! Hani damlaya damlaya göl olduğu gibi, bu zerrelere birleşiyor birleşiyor, büyük sevaplar oluyor. Zerre zerre küçük şerler de birleşiyor birleşiyor, ahirette insanın cehenneme girmesine sebep oluyor.

Onun için bir anınızı boş geçirmemeye, bir zerre hayrı küçümsememeye, bir zerre şerri de önemsemeyip aldırmamaya kapılmayın, o duruma düşmeyin ve ciddi olun! Ahiretteki hesabı unutmayın! Ahiretteki o hesaba göre zamanınızı iyi değerlendirin!.. Zamanımız bizim sermayemiz. Bu bir.

Zamanımızı değerlendirmek için formül nedir muhterem kardeşlerim?.. Diyor ki, Peygamber Efendimiz’den gelen hadis-i şerifleri

bize nakletmiş olan alimler ve dinimizin, sünnet-i seniyyemizin, Kur'ân-ı Kerîm'in ana manasını anlatan kitaplar: İnsan bilecek, alim olacak, hayrı şerri bilecek, ilim öğrenecek... İlim olmayınca kurtuluş olmaz. Onun için, bilmeye çalışacak, ilim sahibi olmaya çalışacak.

"İlim; ilim bilmektir,

İlim; kendin bilmektir"

diye Yunus Emre'nin dediği gibi, ilmi öğrenecek ama, bir de ilmi hayra kullanmak için öğrenecek. İlmini, bildiği güzel şeyleri uygulayacak; kötü olarak bildiği şeyleri de yapmamaya dikkat edecek.

Buna da ne deniyor?.. İlmini uygulamak, ilmiyle âmil olmak deniliyor, bu da lazım! Bilgi lazım; ilim... Bilgisini uygulamak lazım; icraat, amel... Sonra, o da yetmez; icraatını ihlâslı yapmak lazım, temiz bir niyetle, hâlis bir niyetle, dindârâne bir duyguyla yapmak lazım! İhlâs olmazsa, Allah amelleri kabul etmiyor. Niyeti güzel olacak, üç. Yâni kötü niyetli insan, karşısındakini aldatmak için iyi bir şey yaparsa, ona sevap verilir mi?.. Verilmez. Çünkü niyet kötü olunca, yapılan iyi şey niyete göre değer-

lendiğinden sevap alamıyor. “Maksadı kandırmaktı, karşı tarafa şirin görünüp, ondan sonra şu fesadı yapmaktı.” derler, sevabı vermezler. İhlâs olacak, iyi niyet olacak.

Dördüncü bir incelik de vardır ki sevgili kardeşlerim: Yaptığın şeyleri ihlâslı da yapsan, yaptığın şey Peygamber Efendimiz’in tavsiyesine, sünnetine uygun olacak!.. Sünnetine uygun olmadığı zaman, bidat deniliyor.

Bid’atları Allah kabul etmiyor, bidatlardan kaçınmamız lazım! bidatların çeşitleri çoktur, her çeşidinden kaçınmak lazım; sünnet-i seniyye-i nebeviyyeye sarılmak lazım!.. Rasûlullah gibi olmaya çalışmak lazım! Rasûlullah Efendimiz’in sünnetini tam tutmak lazım!..

İki gün önce Ahmed-i Yesevî Efendimiz’le ilgili konferans vereceğiz diye kitaplarını evirdik çevirdik, araştırmaları okuduk. En bariz vasfı nedir Ahmed-i Yesevî Efendimiz’in?.. Yâni, bizim bu bütün Türkistan’a ve bütün Türkiye’ye ve bütün tarihimize tesir etmiş en büyük evliyâullahtan, tarihimizin en büyük sîmalarından birisi, ne diyor:

“İlim, sünnet-i seniyyeye sarılmak ve aşk.” diyor.

Yâni, sünnet-i seniyyeye sarılacaksın aşk ile, şevk ile; aşık olacaksın.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz Hıra mağarasına girip de orada ibadet edince Kureyşliler duydular, bildiler, gördüler; Ebü'l-Kâsım Muhammed-i Mustafâ aralarına gelmiyor. Nerede?.. Hıra Mağarası'na çekilmiş. Ne dediler:

عَشِقَ مُحَمَّدٌ رَبَّهُ

(Aşıka Muhammedün rabbehû) “Muhammed Rabbine âşık oldu.” dediler.

Evet, bu aşk, âşık olmak, âşıklık Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'den bize gelmiştir. Hakiki dindar olan Allah'ın âşıkıdır. Allah'ı sever, Allah için aşk ile, şevk ile, ihlâs ile, sünnet-i seniyyeye uygun olarak çalışır, çabalar. Çalışmamak yok, tembel durmak yok... Tembeli Allah sevmiyor ve çok büyük sorumluluğu, vebâli var. Vazifesini yapmayan insanlara, tembel duran insanlara çok cezalar var...

Onun için bilgimizi arttıracamız bu sene... Ana prensibimiz: Her gün bilgimizi arttırmak, bilgimizi uygulamak ve bildiğimizi ihlâsla yapmak ve bildiğimizi sünnet-i seniyyeye uygun olarak yapmak ve insanlara faydalı olmaya,

Ümmet-i Muhammed’e faydalı olmaya çalışmak esasına göre zamanımızı geçirelim!..

Niye söylüyoruz?.. Daha yeni yılın üçüncü günündeyiz, başındayız. Sizlere hatırlatma olsun, şevk olsun, teşvik olsun. Bunu bu niyetle, bu teşvikle, bu şevkle yaparsanız, bütün sene-niz sevap olur, ibadet olur, çok sevap kazanırsınız diye düşünüyoruz.

c. Aşûre Günü Orucu

İkinci bir husus sevgili kardeşlerim: Bu cuma değil de, önümüzdeki cuma günü Aşûrâ günü. Bu Aşûrâ sözünün her hecesi uzun: Â-şû-râ’. Sonunda da hemze var.

Bu bir dini gündür. Önümüzdeki cumaya rastlıyor. Aşûre günü de çok önemlidir. Tarihî bir değeri var, dini bir değeri var. Aşûre günü nedir?.. Âşûrâ günü, biz Aşûre diyoruz, kısa söylüyoruz, Muharrem’in 10’udur. Muharrem’in 10’u önemli. Dînî önemi var. Hazret-i Aişe-i Sıddîka Vâlidemiz *radıyallahu anhâ* bildiriyor ki:

“Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz Mekke’deyken Aşûre gününde oruç tutardı. Yâni Muharrem’in 10’unda oruç tutardı.”

Kureyş de, Aşûre gününe hürmet ederdi. Kureyş netice itibariyle kim? Hazret-i İsmâil *aleyhisselam*'ın, İbrâhim *aleyhisselam*'ın nesli. Yâni İsmâil *aleyhisselam* vasıtasıyla İbrâhim *aleyhisselam*'ın Hicâz'da neşv-ü nemâ bulan, gelişen mübarek nesli. Arkasından o nesilden, o soydan Peygamber-i Zîşânımız geliyor. Şimdi Kureyş peygamber soyu olduğu için, netice itibariyle peygamberlerin hayatlarında, tarihinde mühim olan olayları az çok an'anevî olarak kullaktan dolma da olsa biliyorlardı.

Kâbe'ye de hürmet ediyorlardı. Kâbe, İbrâhim *aleyhisselam*'ın binâsı, İsmâil *aleyhisselam*'ın binası. Kâbe'ye de hürmet ediyorlardı da şaşırdılar, sapıttılar da, Kâbe'yi putlarla doldurdular. Yâni Hazret-i İsmâil *aleyhisselam*, İbrâhim *aleyhisselam* putları emretmedi onlara. Ama onlar şaşırdılar. İbrâhim *aleyhisselam* putları kırdı, sonra İbrâhim *aleyhisselam*'ın İsmâil *aleyhisselam*'dan gelen nesli Kâbe'yi putlarla doldurdu. Bu neyi gösteriyor?.. İyi yolda olan topluluklar dikkat etmezlerse, ayakları kayıp kötü yola düşebilirler.

İbrâhim *aleyhisselam*, Nemrud'un zamanında onların puthanesine giriyor, putları parçalıyor, parça parça ediyor... Sonra onun neslinden gelen Kureyş kavmi, Kâbe'yi üç yüz altmış tane putla doldurmuşlar. Lât, Uzzâ, Menât, Hübel vs... çeşitli putlarla Kâbe'yi doldurmuşlar. Bu ibretli bir şeydir.

İsâ *aleyhisselam*, insanları Allah'ın varlığına birliğine çağırmış; bugün Hristiyanlar, Hazret-i İsâ'yı çarmıha gerilmiş şekliyle karşılarına alıyorlar, Hazret-i İsâ'ya tapınıyorlar, puta tapınıyorlar, haça tapınıyorlar. Bu bir yanılmadır. Demek ki insanlar yanılabilir.

“Ee, onlar yanılıyor; biz yanılmaz mıyız?..”

Aziz ve sevgili kardeşlerim! Yeni bir senede bu sözün üzerinde, sorunun üzerinde durun... Biz hak yoldayız, Müslümanız ama, biz de dikkat etmezsek ayağımız kayabilir, yanılabiliriz. Şeytan boş durmuyor, insanın aklını çeliyor, insanlar şaşırabiliyor.

Hakikaten de bugün Müslümanlara baktığımız zaman, Türkiye'ye baktığımız zaman, Türkiye'deki Müslümanlara, Türkiye'nin insanına

baktığımız zaman; Türkiye'nin %99'u Müslüman, anası babası şehit, dedeleri şehit... Torunlara bakıyorsunuz, İslâm'la, imanla, adaletle, kanunla, nizamla bağdaşmayan bazı şeyleri yapan insanlar çıkıyor. Neden?.. Şaşırabiliyor demek ki. Şaşırmamaya dikkat edelim!..

Şaşırmamanın çaresi nedir?.. Öze dönmektir, Kur'ân'a dönmektir, Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in sünnet-i seniyyesine yapışmaktır.

Kureyş tutarmış Muharrem'in 10'unda orucu, Peygamber Efendimiz de tutarmış. Peygamber Efendimiz Medine-i Münevvere'ye geldiği zaman bakmış ki, orada Yahudiler de tutuyorlar.

Müslim'in Abdullah İbn Abbas *radıyallahu anh*'dan rivayet ettiğine göre şöyle bildiriliyor:

قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ
فَوَجَدَ الْيَهُودَ يَصُومُونَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ فَسُئِلُوا
عَنْ ذَلِكَ فَقَالُوا هَذَا الْيَوْمُ الَّذِي أَظْهَرَ اللَّهُ فِيهِ
مُوسَى وَبَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى فِرْعَوْنَ فَنَحْنُ نَصُومُهُ
تَعْظِيمًا لَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ نَحْنُ أَوْلَى بِمُوسَى مِنْكُمْ فَأَمَرَ بِصَوْمِهِ⁶

Peygamber Efendimiz Medine'ye geldiği zaman orada Yahudi kabileler vardı. Onlar da aşûre günü oruç tutuyorlar. Onlara bu orucu neden tuttukları soruldu. Onlar da dediler ki: "Bugün Allah'ın Mûsâ aleyhisselam'ı ve Benî İsrâil'i Firavun'a karşı kurtardığı gündür. Biz de bugüne hürmeten böyle oruç tutuyoruz." Bunun üzerine Peygamber Efenimiz dedi ki: "Mûsâ peygambere biz sizden daha yakın (layık) kimseleriz." Böylece Aşûre günü oruç tutmayı emretti.

(Kadime Rasûlü'llâh salla'llâhü aleyhi ve selleme'lmedîneh) "Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye geldiği zaman, *(fe-vecede'l-yehûde)* orada Yahudi kabileler vardı. *(Yesûmûne yevme âşûrâe)* Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem baktı ki, onlar da Aşûre Günü oruç tutuyorlar. *(Fe-süilû an zâlik)* Onlara bunu neden tuttukları soruldu.

(Fe-kâlû) Onlar da dediler ki: *(Hâze'l-yevmü'llezî azhara'llâhü fîhi mûsâ ve benî*

⁶ Müslim, "Sıyâm", 127 (1130).

isrâile alâ fir'avn) Bu gün, Allah'ın Mûsâ *aleyhisselam*'ı ve Benî İsrâil'i Firavun'a karşı galip getirdiği, kurtardığı gündür.

(*Fe-nahnü nesûmühû ta'zîmen lehû*) Biz de bugüne hürmeten böyle oruç tutuyoruz.” dediler.

Bunun üzerine, Peygamber Efendimiz çok mühim bir söz söyledi, buyurdu ki: (*Nahnü evlâ bi-mûsâ minküm*) “Mûsâ'ya biz sizden daha lâıyk, daha yakın, daha sevgili ve onu daha çok benimseyen kimseleriz.” dedi. (*Fe-emera bi-savmihî*) Aşûre Günü oruç tutmayı emretti.

Biz Mûsâ *aleyhisselam*'a daha yakınız. Neden? Mûsâ *aleyhisselam* Allah'ın peygamberidir, Allah'ın emrettiklerini yerine getirmiştir. Peygamber Efendimiz de Allah'ın gönderdiği son peygamberdir, Allah'ın emirlerini yerine getirmiştir. Mûsâ *aleyhisselam*'a uyuyoruz diyen insanlar, sonradan onun yolundan, rayından çıktığı için, onlar ona yakın değildir.

Hristiyanlar Hazret-i İsâ'ya yakın değil...

Yahudiler Hazret-i Mûsâ'ya yakın değil...

Biz Müslümanlar Hazret-i İsâ'ya daha yakınız, biz Müslümanlar Hazret-i Mûsâ'ya daha yakınız.

Onun için Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz:

“Biz Mûsâ *aleyhisselam*’a sizden daha yakınsınız.” dedi ve bu Aşûre gününde oruç tutmayı emretti.

Yalnız bir incelik vardır: Biz eski hak dinlerden, hak peygamberlerden gelen bazı güzel şeyleri devam ettirebiliriz ama, yine de biz herhangi birisinin taklidi değiliz, onlardan yine farklıyız. Onun için, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz onlara benzemeyelim diye emretti ki:

“Ya dokuzu ve onunu tutun, ikisini birden; ve yahut da onunu ve on birini tutun! Böylece tam onlar gibi olmasın, bizim onlardan farklı olduğumuz belli olsun.

خَالِفُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى⁷

(*Hâlifû'l-yehûde ve'n-nasârâ*) "Yahudilere ve Hristiyanlara muhalefet edin!" buyurmuş. Yâni Yahudileri, Hristiyanları taklit etmek, aynen benzetmek dinimizde yok. Onun için Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz

⁷ İbn Hibbân, *Sahîh*, 2/481 (1730).

böyle bir gün fazlasıyla Aşûre orucu tutmayı emretmiş. Hadis-i şerîflerde böyle tavsiye ediliyor. Evet, Aşûre gününde oruç tutulabilir. Bir hafta sonra olduğu için, biz şimdiden size onun hatırlatmasını yapıyoruz.

d. Hazret-i Hüseyin'in Şehâdeti

Şimdi bir husus daha var sevgili kardeşlerim: Bu Aşûre günü, 10 Muharrem, bir başka tarihi olayı da bizim kalbimize getiriyor, hatırmıza getiriyor. Acı bir olay da var. İslâm tarihi içinde maalesef... Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in sevgili torunu, kucığına alıp, öpüp bağrına bastığı Hazret-i Hüseyin Efendimiz; Hazret-i Fâtımatü'z-Zehrâ ile Hazret-i Ali Efendimiz'in mübarek oğlu Hazret-i Hüseyin Efendimiz, Iraklılar tarafından davet edildi. O zamanki Irak'ta oturan Kûfe ahâlisi, "Gel, seni halife yapmak istiyoruz, Müslümanların başına sen halife ol Hazret-i Ali Efendimiz gibi." diye, onu halife seçmek için Irak'a davet ettiler.

O da davete icabet etmek üzere Irak'a giderken, Kerbelâ denilen yerde Emevîler, Yezîd b. Muaviye'nin komutanları emriyle onun yolunu kestiler ve Hazret-i Hüseyin *radiyallahu*

anh Efendimiz’i mübarek hanımlarıyla, masum evlatlarıyla, fedakâr, vefâkâr arkadaşlarıyla, kfilesindeki mücahit taraftarlarıyla orada, Kerbelâ’da şehit ettiler, 10 Muharrem günü. Tabii, bu da Allah’ın bir hikmeti...

Fuzûlî şiirinde söyler:

*“Allah’ın sevgili kulunun nasibi şehit ol-
maktır.*

*Ömrü saîd olarak geçer, vefatı şehîden
olur.”*

Ca’fer-i Sâdık Efendimiz’den de dua naklediliyor, elini açıp dua edermiş... Ca’fer-i Sâdık Efendimiz, bizim hem tarikatta büyüğümüz, hem dinde büyüğümüz, Peygamber Efendimiz’in sülalesinden, İmâm-ı Âzâm Efendimiz’in hocası, her yönden başımızın tâcı. Ca’fer-i Sâdık Efendimiz dua edermiş:

اللَّهُمَّ أَحْيِنِي سَعِيدًا وَأَمِتْنِي شَهِيدًا⁸

*(Allâhümme ahyinî saîden, ve emitnî
şehîden)* “Yâ Rabbi; beni saîd bir kul olarak, mutlu bir kul olarak, ibadetinde, taatinde sana mutî olarak yaşamış, böylece ebedî saadetin

⁸ Hâkim, *Müstedrek*, 3/114 (4566).

namzedi olarak yaşamış bir kul olarak yaşat; şehit olarak vefatımı nasip et!” diye.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’in mübarek torunu Hazret-i Hüseyin’in, o günde şehit olması da Allah’ın bir hikmeti. Yâni, başka bir günde değil de, böyle bir mübarek günde şehit etmişler onu. Şehit olmak, şehit olanın kendisi için büyük bir mertebedir. Şehadet mertebesine eriyor. Binâenaleyh çok güzel bir şeydir.

Allah’ın şehitlere büyük ikrâmı olduğundan, bir şehidin daha kanının ilk damlası yere damladığı zaman cennetteki makamı kendisine gösterildiğinden, geride kalanlara, yakınlarına şefaathakkı olduğundan, şehit olmak bütün Müslümanların arzusudur.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz bir hadis-i şeriflerinde:

مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ وَلَمْ يُحَدِّثْ نَفْسَهُ بِغَزْوٍ مَاتَ
عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ⁹

⁹ Müslim, “İmâre”, 158 (1910).

Kim gazâ etmeden veya kendini (niyet olarak) gazâyâ hazırlamaksızın vefat ederse, nifakta bir şube üzerinde (münafıklığın bir parçasını kendinde barındırmış olarak) ölür.

(Men mâte ve lem yağzü, ve lem yuhaddis nefsehû bigazvin) “Bir kimse gaza etmeden ve gaza etmeyi gönlünden geçirmeden; şehit olmayı istemeden, temenni etmeden ölecek olursa, *(mâte alâ şu’betin min nifâk)* münafıklığın bir şubesi üzerine ölür.” diye bildiriliyor.

Onun için hepimiz candan şehidliği özleriz.

Tabi şehit olmak, şehit için güzel bir şey; arkasında kalanlar için çok acı bir şey...

Ahmed-i Yesevî Efendimiz’in zamanında Karahıtaylar, Moğollar, putperest, budist, gayr-ı müslim kabileler halinde İslâm ülkelerine hücum etmişler. Alimleri toplamışlar, bazılarını alnından, bileklerinden, bacaklarından şehirlerin kapısına çivileyip şehit etmişler. Mübarek alim, İslâm’ı müdafaa etmiş, Peygamber Efendimiz’i müdafaa etmiş, böyle şehit olmuş.

Evet, şehadet ölen için yüksek bir mertebedir; geride kalanlar için de bir uzun, büyük

derttir, üzüntüdür. “Ayrı kaldık, vah!” diye üzü-
lürüz. Ama çok seviyoruz Hazret-i Hüseyin
Efendimiz’i... Fakat, bu Aşûre günündeki
mâtem merasimleri yoktur. Biz şehit olanlar-
dan şefaât isteriz. Ruhlarına Fatihalar okuruz,
hatimler indiririz. Severiz, gözyaşı dökeriz
ama, onun bir ölçüsü vardır, o ölçü içindedir.
Ve o, bir mâtem günü olarak düşünülmez.

Eğer mâtem günü olarak düşünülmesi ge-
rekseydi, her pazartesi günü mâtem günü ol-
ması lazımdı. Çünkü Peygamber *sallallahu*
aleyhi ve sellem Efendimiz, pazartesi günü ve-
fat etmişti. Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz de te-
menni edermiş, dermiş ki:

“Ne zaman vefat etti Peygamber Efendi-
miz?.. Pazartesi günü. Ben de temenni ediyor-
um ki, pazartesi günü vefat edeyim!”

Hazret-i Ebû Bekr-i Sıddîk hem pazartesi
günü vefat etmiş; hem de, Peygamber Efendi-
miz’in yaşı gibi altmış üç yaşında vefat etmiş.
Yâni hem yaş bakımından, hem ölüm günü ba-
kımından, Efendimiz’e her bakımdan uymak is-
tiyor. Çok mübarek insan, pazartesi vefat et-
miş.

Binâenaleyh, sevdiğimiz insanların şehit edilmesi, vefat etmesi günlerini matem günü alacak olursak, başta pazartesi gününü matem günü edinmemiz gerekirdi. Halbuki dinimizde Peygamber Efendimiz'in tavsiyesi vardır:

“Pazartesi, perşembe oruçları çok sevaplıdır.” diye. Onun için, o günlerde oruç tutuyoruz, öyle değerlendiriyoruz.

Hazret-i Ali Efendimiz *radıyallahu anh*'dan rivâyet edilmiş. Rivayetleri de Abdülkâdir-i Geylânî Efendimiz eserinde kaydetmiş. O da Hazret-i Ali Efendimiz'in evlâdındandır, Sülâle-i Tâhire'dendir, Âl-i Rasûl'dür.

كَانَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَأْمُرُ بِصِيَامِهِ وَقَالَتْ لَهُمْ
عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا مَنْ يَأْمُرُكُمْ بِصَوْمِ يَوْمٍ
عَاشُورَاءَ قَالُوا عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَتْ إِنَّهُ أَعْلَمُ
بِمَنْ بَقِيَ بِالسَّنَةِ

(*Kâne Aliyyün radıya'llâhü anhü ye'müru bi-siyâmihi*) diyor kitabında. “Hazret-i Ali Efendimiz Muharrem ayında, Aşûre gününde oruç tutmayı emrederdi. (*Ve kâlet lehüm âişetü radıya'llâhü anhâ: Men ye'mürüküm bi-savmi yevme âşûrâ?*) Bunun üzerine, Hazret-i

Aişe sormuş oruç tutanlara: 'Size bu Aşûre gününde oruç tutmayı kim söyledi bakalım?' diye.

(*Kâlû: Aliyyün radiya'llâhü anh*) Hazret-i Ali Efendimiz söyledi demişler.

(*Kâlet: İnnehû a'lemü bi-men bakıye bi's-seneh.*) Buyurmuş ki: "O senenin öteki aylarını, günlerini en iyi bilen insandır. Yâni hangi ayları, hangi günleri mühimdir, hangi günleri sevaplıdır, hangi günleri oruç tutulacak, bilir."

Demek ki onların içinden Aşûre gününde oruç tutmayı tavsiye ettiğine göre ve biz de Muharrem'in Aşûre günü oruç tutmayı, Peygamber Efendimiz'in tavsiyesi olarak, ayrıca Hazret-i Ali Efendimiz'in tavsiyesi olarak tutarız.

Seferde oruç tutmak mecburiyet değil ama, kim bilir, belki o Kerbelâ şehitleri içinde de, oruçluyken böyle şehit olmuş olanlar vardır.

وَعَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَحْيَا لَيْلَةَ عَاشُورَاءَ أَحْيَاهُ
اللَّهُ تَعَالَى مَا شَاءَ

(*Ve an Aliyyin radiyallahu anh*) Yine Hazret-i Ali Efendimiz *radiyallahu anh* ve KV'den

rivâyet edilmiş. (*Ennehû kâle*) Buyurdu ki Hazret-i Ali Efendimiz: (*Kâle Rasûlü'llâh sallallahu aleyhi ve sellem*) Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuşlar:

(*Men ahyâ leylete âşûrâe, ahyâhü'llâhü teâlâ mâ şâe.*) “Kim Aşûre gecesini ibadetle ihyâ ederse, Allah da onun hoşuna gidecek şekilde, onu ihyâ edecek ihsanlarda bulunur.” diye Hazret-i Ali Efendimiz rivâyet etmiş.

Demek ki, Hazret-i Ali Efendimiz’in tavsiyesini tutarak, Ca’fer-i Sâdık Efendimiz’in yolundan yürüyerek, bu Aşûre gününün orucunu tutmaya da gayret edelim! Cuma müminlerin güzel günüdür, haftanın bayramıdır diye, cuma günü doğrudan doğruya oruç tutmak doğru değildir ama, perşembeden oruç tutulursa cuma günü de eklenebilir.

Cuma günü oruç tutulursa cumartesi de eklenebilir. O zaman devamlı bir orucun bir günündeki parçası olmuş olduğundan bir mahzur da olmaz.

Demek ki, bu cumadan size önümüzdeki perşembe, cuma oruç tutmayı, tutarsanız sevaplı olacağını hatırlatmış olduk. Zaten cuma geceleri çok sevaplı, çok kıymetli gecelerdir,

nurlu gecelerdir. Gecesi nurludur, gündüzü nurludur cumanın... Önümüzdeki perşembeyi cumaya bağlayan gece de, Hazret-i Ali Efendimiz'den rivâyet edildiği üzere, Peygamber Efendimiz'in tavsiye ettiği şekilde, geceyi güzel ibadetle, zikirle, namazlarla, dualarla, hayırlı, güzel bir şekilde geçirmeye gayret etmenizi şimdiden, bu cumadan önümüzdeki cumanın evvelinde hatırlatmış olduk.

Çünkü cuma namazında önümüze geldiğiniz zaman veya radyoda bizi dinlemeye, radyoyu açtığınız zaman, günü geçmiş olacak. Oruca niyetlenme vakti geçmiş olacak. Belki siz sabahleyin kahvaltı etmiş olacaksınız. Onun için, bu cumadan size hatırlatıyoruz:

“Önümüzdeki perşembe 9 Muharrem'dir; 9 Muharrem'de oruç tutun, 10 Muharrem'de oruç tutun!.. Veyahut 10 Muharrem'de ve 11 Muharrem'de, önümüzdeki cuma ve cumartesi oruç tutun!” demiş oluyoruz. “Perşembe gecesinde de gâfil olmayın, gecenizi ibadetle değerlendirin!” diyoruz.

Hazret-i Hüseyin Efendimiz'e, o şehid-i Kerbelâ büyüğümüze de dualar edin, onun şefaatinı isteyin, ruhuna hatimler indirin! Allah

nasip ederse, sağ olursak, burada olursak; ve-
yahut siz nerede olursanız olun, o perşembeyi
cumaya bağlayan gecede Hazret-i Hüseyin
Efendimiz’le ilgili konuşmalar yapılsın cami-
lerde, toplantılar yapılsın!.. Hatimler indiril-
sin, zikirler yapılsın, rûhâniyetinden istimdad
edilsin!

Allah Teâlâ Hazretleri o büyüklerimizin
sevgisine, şefaatine, iltifatına, teveccühüne
sevgili kardeşlerim, cümlemizi nail eylesin...
Onlarla beraber bizleri de cennetiyle,
cemâliyle müşerref eylesin...

Biliyorsunuz, Fâtıma Anamız cennetliktir.
Peygamber Efendimiz müjdelemiştir. Allah
Fâtıma Anamız’la cennette bizi buluştursun...
Hazret-i Ali Efendimiz şehittir, cennetliktir,
Aşere-i Mübeşşere’denidir; cennette buluştur-
sun... Hazret-i Hüseyin Efendimiz şehittr, cen-
netliktir; cennette bizi onlarla beraber eylesin,
buluştursun...

Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz, Hulefâ-i
Râşidînimiz, evliyâullah büyüklerimiz, şehitler,
alimler, fâzıllar, başımızın tâcıdır... Allah Teâlâ
Hazretleri bizi onların yolundan ayırmasın...
Onların sevgisini kalbimizden eksik etmesin...

Hazret-i Ali Efendimiz nasıl yaşadıysa, Ca'fer-i Sâdık Efendimiz nasıl yaşadıysa; Hazret-i Hüseyin, Hasan Efendilerimiz, Fâtımatü'z-Zehrâ Anamız nasıl yaşadılarsa, biz de onlar gibi Kur'ân üzere, sünnet üzere, takvâ üzere, Allah'ın rızası yolunda, bidatlardan uzak, ibadet ve tâatle ömrümüzü geçirelim!

Allah Teâlâ Hazretleri bizi iki cihanda bah-tiyâr eylesin...

Ahirette de o mübarek büyüklerimize ka-vuştursun... Onlara cennette komşu eylesin... Cümlemizi cennetiyle, cemâliyle taltif eylesin, müşerref eylesin... Mükâfatlarına gark eylesin... İki cihanda saadete nâil eylesin...

es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berakâtühû.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

3 Muharrem 1416 / 2 Haziran 1995

AKRA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü